

ændres. Det må i denne forbindelse erindres, at fastsættelsen af den konkrete strandbyggelinje i årene efter 1937 efter indkaldelse af dispensationsandragender skete så lempeligt, at langt det overvejende antal andragender blev imødekommet.

Med hensyn til mulighederne for at få ændret en meddelelse af en dispensation til et afslag, følger det af almindelige forvaltningsretlige regler om begunstigende forvaltningsakter, at dette som alt overvejende hovedregel ikke er muligt.

Ministeriet påregner, at den i naturfredningskommissionens betænkning, kap. XV, udførligt omtalte administrative praksis opretholdes, efter at dispensationsbeføjelsen med de ændringer, der følger af den ny lovbestemmelse, er overført til fredningsnævnene. Der vil herefter fortsat være mulighed for at få ændret en nægtelse til en imødekommeelse af et dispensationsandragende. Lovforslaget medfører alene den ændring, at det nu bliver overfredningsnævnets skøn, som kommer til at danne grundlaget for den endelige afgørelse.

Den i § 46 foreslåede ordning sidestiller i henseende til procedure strandbyggelinjen med de øvrige byggelinjer i henhold til naturfredningsloven alene med den tilføjelse, at naturfredningsrådet i henhold til forslaget § 58, stk. 1, nr. 8, er ankeberettiget i tilfælde, hvor fredningsnævnet har meddelt tilladelse efter § 46, stk. 6. Dette indebærer den administrative smidiggørelse i forhold til den gældende ordning, at afgørelserne kan træffes af de lokale instanser, fredningsnævnene, uden at disse er bundet til den omfattende høringsprocedure, som den nuværende lov angiver. I denne forbindelse erindres om, at den gældende bestemmelse i naturfredningslovens § 25, stk. 5, kræver, at ministeriet skal forelægge sagerne for både fredningsnævn, naturfredningsråd og sogneråd.

Spørgsmål 5:

Bør det eventuelt i loven nærmere præciseres, hvorledes fredningsplanudvalgene skal sammensættes? Er det rimeligt med en normal kommunal overvægt i udvalgene?

Ad spørgsmål 5:

Det var naturfredningskommissionens opfattelse, jfr. betænkningens side 338, „at der

ikke bør ske ændringer i reglerne for udvalgenes sammensætning eller i de retningslinjer, hvorefter medlemmerne udpeges.“ Man forudsatte, at udvalgene fortsat normalt sammensættes således, at de kommunale repræsentanter har overvægt, og at der altid skulle findes en repræsentant for de centrale naturfredningsmyndigheder i udvalgene. Endvidere gik man ud fra, at sammensætningen blev taget op til overvejelse, når kommunalreformen og planlægningslovreformen var afklaret.

Hertil kommer, at fredningsplanudvalgene, som omfattende områder af meget varierende geografisk udstrækning, næppe kan standardiseres, således at en nøjagtig sammensætning kan angives. Ministeriet finder det på denne baggrund ikke hensigtsmæssigt, at fredningsplanudvalgenes sammensætning fastlægges i en lovbestemmelse.

Ønsket om, at der, som det anføres i lovforslaget, normalt skal være kommunal overvægt i udvalgene, hænger sammen med erkendelsen af betydningen af en stærk lokal medvirken i samarbejde med de statslige og andre sagkyndige repræsentanter i denne gren af planlægningen. Det folkevalgte element er ligeledes i flertal i overfredningsnævnet og i fredningsnævnene.

Spørgsmål 6:

Vil det ikke være hensigtsmæssigt at præcisere naturfredningsrådets opgaver i lovforslagets § 7?

Ad spørgsmål 6:

Naturfredningsrådet, hvis stilling er omtalt i naturfredningskommissionens betænkning side 332 og 339, har i sin hidtidige skikkelse været rådgivende organ for ministeriet, fredningsnævn, fredningsplanudvalg m. v., først og fremmest i de mange forskelligartede sager, hvori der indgår naturvidenskabelige eller undervisningsmæssige interesser, men herudover i en del bygge- og strandfredningssager, jfr. § 25, stk. 6, og i strandfredningssager, jfr. § 25, stk. 5. Rådets opgaver vil efter forslaget indtil videre have samme karakter, jfr. således bl. a. forslaget § 18 og ovenfor ad 4) om strandbyggelinjens administration. Hertil kommer opgaver i medfør af f. eks. jagtloven. Endvidere må man gå ud fra, at rådet i højere grad vil kunne tage initiativ til iværksættelse af forskning